

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek az ... Ügyvédi Iroda által képviselt ... alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék a 10. sorszámu végzéssel 2017. március 31-én kijavított, 2017. február 28-án meghozott 37.G.44.038/2016/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

#### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű másodfokú per költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s

A cégnyilvántartás adatai szerint a felperes 2013. december 12-től 2015. október 13-ig az alperesi egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság egyedüli tagja, továbbá ügyvezetője is volt.

A felperes 2015. november 16-án előterjesztett keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperesi társaság egyedüli tagjaként a ... Zrt. (a továbbiakban: ... Zrt.) által meghozott 1/2015. (X. 13.), 2/2015. (X. 13.), 3/2015. (X. 13.) és 4/2015. (X. 13.) számú alapítói határozatok nem léteznek; másodlagosan a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45. § (1) és 46. § (2) bekezdésére hivatkozva az alapítói határozatok hatályon kívül helyezését kérte, mivel meghozatalukra jogszabálysértően került sor.

Az elsődleges kereseti kérelemmel összefüggésben állította, hogy a Pp. 123. §-a szerinti feltételek fennállnak, mert a kért megállapítás az alperes egyedüli tagjaként őt megillető jogainak az alperessel szembeni megóvása érdekében szükséges, ugyanakkor teljesítést nem követelhet.

A határozatok meghozatalát megelőzően a ... Zrt. a Gt. 127. § (4) bekezdésében előírt kötelezettségét megsértve elmulasztotta közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban bejelenteni az alperesi társaságnak azt, hogy opciós jogával élve 2015. október 13-án megszerezte a felperes üzletrészének tulajdonjogát és hogy a létesítő okirat rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismeri el, ezért 2015. október 13-án a ... Zrt. nem gyakorolhatta a tagsági jogait, így

alapítói határozatok hozatalára sem volt jogosult, figyelemmel az EBH2004. 1145. számú eseti döntésre is.

Megalapozatlan az az alperesi állítás, hogy a ... Zrt. eleget tett a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti, a társasággal szemben fennálló bejelentési kötelezettségének a vételi jog gyakorlásáról szóló nyilatkozat ... ügyvéd részére történt átadásával.

Az üzletrész átruházásához kapcsolódó tagváltás társaságnak történő bejelentésével összefüggő eljárás a gazdasági társaság belső működési körébe tartozik, így a Gt. 22. § (1) bekezdésére figyelemmel a társaság részéről az ilyen bejelentés átvételére csak személyesen az ügyvezető jogosult.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a ... Zrt. azért sem volt jogosult 2015. október 13-án tagsági jogok gyakorlására, alapítói határozatok meghozatalára, mert a zálogjogosult nem járult hozzá az üzletrész ... Zrt. általi megszerzéséhez és ahhoz a jövőben sem fog hozzájárulni, a zálogjogosult hozzájárulásának hiányában az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 215. § (1) bekezdésére figyelemmel az opciós adásvételi szerződés nem jött létre.

A felperes utalt arra is, az opciós szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Fővárosi Törvényszék előtt általa 4.G.43.843/2016. számon indított per van folyamatban, így a jelen pernek az opciós szerződés érvényessége nem képezi tárgyát, ugyanakkor annak érvénytelenségétől függetlenül is egyértelmű, hogy az alapítói határozatok meghozatalakor a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentés hiányában a ... Zrt. nem volt jogosult tagsági jogok gyakorlására, alapítói határozatok meghozatalára.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Vitatta a megállapítási kereset Pp. 123. §-ában megállapított feltételeinek fennálltát.

Állította, az alperesi társaság 100%-os üzletrésze a felperessel 2013. december 23-án megkötött opciós szerződés alapján a ... Zrt. a felperes meghatalmazott képviselőjeként eljáró ... ügyvéd útján is joghatályosan közölhette vételi nyilatkozatát, amely a közléssel 2015. október 13-án hatályossá vált. Ezzel a ... Zrt. megszerezte az alperesi társaság 100%-os üzletrészeinek tulajdonjogát, jogosulttá vált a tagsági jogok gyakorlására, az alapítói határozatok meghozatalára, különös tekintettel arra, hogy az alperesi egyszemélyes társaságnak a felperes nem csak egyedüli tagja, de ügyvezetője is volt, így a vételi nyilatkozatnak a felperes meghatalmazottjával történt közlése egyben az alperes ügyvezetőjével és rajta keresztül az alperesi társasággal történő közlésnek is minősült. Alaptalanul hivatkozik ezért a felperes arra, hogy az opciós vevő elmulasztotta az üzletrész-átruházás Gt. 127. § (4) bekezdés szerinti bejelentését a társaság részére.

A felperes által előadottakkal szemben a perbeli üzletrészre a zálogjogosult hozzájárulásának hiányában is létrejöhetett az opciós adásvételi szerződés. A perbeli alapítói határozatokat nem teszi jogszabálysértővé egy velük összefüggő valamely jogügylet esetleges hibája, az e jogügylettel kapcsolatos igények érvényesítése külön perre tartozik.

Az elsőfokú bíróság 2017. február 28-án meghozott, a 10. sorszámú végzéssel 2017. március 31-én kijavított, 37.G.44.038/2016/7. számú ítéletével az alperes 1/2015. (X. 13.), 2/2015. (X. 13.), 3/2015. (X. 13.) és 4/2015. (X. 13.) számú alapítói határozatait hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és az alperest a felperes részére 36.000 forint kereseti illeték, továbbá 108.100 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 12. és 50. §-aira figyelemmel a perben a Gt. és a Ptk. rendelkezései voltak az irányadóak. Tekintettel arra, hogy az alperes a per tárgyát képező alapítói határozataival szemben a felperes jogainak védelme a Gt. 45. §-a szerinti perindítás útján biztosított, az elsődleges kereseti kérelem a megállapítási kereset Pp. 123. §-a szerinti feltételeinek hiányában nem vezethetett eredményre, ezért elutasításának volt helye.

Az elsőfokú bíróság az alperes alapítói határozatainak felülvizsgálatára irányuló másodlagos

kereseti kérelmét vizsgálva rögzítette, a Gt. 170. §-ából következően az egyszemélyes társaságokra is megfelelően irányadó Gt. 127. § (4) bekezdésére figyelemmel az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a ... Zrt. az alapítói határozatok meghozatalát megelőzően a Gt. 127. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, az előírt okirati formában megtett, egyoldalú nyilatkozatban bejelentette az alperesnek a felperes tulajdonában álló üzletrész vételi jog gyakorlása folytán történt megszerzését.

Az alperes Gt. 2. § (2) bekezdése szerinti, a felperestől elkülönülő jogi személyiségéből következően a bejelentést joghatályosan csak az alperesi társaságnak, illetve annak törvényes képviselőjének, ügyvezetőjének tehetné volna meg, a bejelentés fogadására pedig a Gt. 22. §-a alapján az alperes részéről kizárólag személyesen az ügyvezetőként eljáró felperes lett volna jogosult, e körben meghatalmazott igénybevételeire nem volt jogszabályi lehetőség.

A felperes mint üzletrész tulajdonos tag, eladó és a ... Zrt. mint az üzletrészre vételi joggal rendelkező vevő között 2013. december 23-án megkötött opciós szerződés alapján tett vételi nyilatkozat az üzletrész átruházásához kapcsolódóan a felperes mint üzletrész tulajdonos által az opciós szerződés megkötésével egyidejűleg írásban tett üzletrész átruházási nyilatkozatra figyelemmel sem tekinthető az üzletrész tulajdonjogának megszerzésére vonatkozó, a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentésnek.

A bejelentést nem pótolja, hogy az opciós szerződésről a felperesnek, mint az alperes tagjának tudomása volt.

Az alperes felhívás ellenére nem bizonyította azt, hogy a ... Zrt. az alapítói határozatok meghozatala előtt a Gt. 127. § (4) bekezdésének megfelelően tájékoztatta az üzletrész megszerzéséről. Megalapozottan hivatkozott ezért a felperes arra, hogy a ... Zrt. az alapítói határozatok meghozatalakor nem volt jogosult a tagsági jogok gyakorlására, az alapítói határozatok meghozatalára, a határozatok jogszabálysértőek. Erre tekintettel a további felperesi előadások vizsgálatát az elsőfokú bíróság mellőzte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását; másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Állította, az ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan, mert az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy az ítélet indokolása szerint az elsődleges kereseti kérelmet megalapozatlannak találta, annak elutasításáról a Pp. 213. § (1) bekezdésébe ütközően ítélete rendelkező részében nem rendelkezett.

Érdemi felülbírálatra alkalmatlan az ítélet azért is, mert a másodlagos kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság a Gt. rendelkezései alapján bírálta el, ugyanakkor a perbeli társasági határozatok felülvizsgálatára már a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 221. §-a szerinti indokolási kötelezettségének sem tett eleget, mert a másodlagos kereseti kérelemmel összefüggésben sem az opciós szerződés érvénytelensége, sem az opciós adásvételi szerződés létre nem jötte körében tett felperesi előadásokat nem vizsgálta, ezekre nézve az ítélet indokolása semmit nem tartalmaz. Az elsőfokú bíróságnak a felperes ezen előadásait akkor is vizsgálnia kellett volna és azokra ítélete indokolásában akkor is ki kellett volna térnie, ha döntését nem ezekre a körülményekre alapítva hozta meg.

Lényeges, az ítélet hatályon kívül helyezésére alapul szolgáló eljárási szabálysértés az is, hogy bár a felperes az opciós adásvételi szerződés létre nem jöttére is hivatkozott, az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét nem a 250.000 eurós opciós vételár alapulvételével határozta meg – amely középárfolyamon számolva 77.105.000 forint – és elutasítás terhével hatásköre hiányának megállapítása mellett nem hívta fel a felperest ezen kereseti kérelem vonatkozásában az illeték 1.500.000 forintra történő kiegészítésére.

Ugyancsak lényeges eljárási szabálysértés, hogy az érdemben elbírált másodlagos kereseti kérelemmel összefüggésben az elsőfokú bíróság nem biztosította a ... Zrt. számára a beavatkozás

lehetőségét.

A másodlagos kereseti kérelemnek helyt adó részében az ítélet érdemben is megalapozatlan, jogszabálysértő, a Ptk. 9. § (3) bekezdésére figyelemmel hatályon kívül helyezett jogszabályokon alapul.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokaira tekintettel.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelmet érdemben elbírált, ítélete rendelkező részében az elsődleges kereseti kérelem elutasításáról is rendelkezett.

A Ptk. 12. § (2) bekezdésének b) pontjában és a 16. §-ában foglaltak alapján egyértelmű, hogy a perbeli alapítói határozatok bírósági felülvizsgálatára a Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Nyilvánvaló, hogy a másodlagos kereseti kérelem alátámasztása körében a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség teljesítésének elmulasztását meghaladóan tett felperesi előadásokat az elsőfokú bíróság azért nem vizsgálta érdemben és ezekre azért nem tért ki ítélete indokolásában, mert álláspontja szerint a bejelentési kötelezettség elmulasztása önmagában jogszabálysértővé teszi a határozatokat, ezért az erre vonatkozó további felperesi előadások vizsgálatát szükségtelennek tartotta, ami nem minősül eljárási szabálysértésnek.

Az elsődlegesen az alapítói határozatok létre nem jöttének megállapítása, másodlagosan azok hatályon kívül helyezése iránt indított jelen per meg nem határozható pertárgyértékűnek minősül, az opciós szerződés érvénytelensége – amint azt egyébként az elsőfokú eljárás során a felperes kifejezetten is rögzítette – nem tárgya a pernek, így az alperes pertárgy értékével és az elsőfokú bíróság hatáskörével kapcsolatos fellebbezési előadásai is alaptalanok, a Pp. 23. § (1) bekezdés ec) pontja szerint az alperes határozatai felülvizsgálatára irányuló jelen perre az elsőfokú bíróság rendelkezett hatáskörrel.

Az elsőfokú eljárás során a ... Zrt. a Pp. 55. § szerinti beavatkozás iránti kérelmet nem terjesztett elő, a beavatkozás lehetőségére nézve a Pp. rendelkezései alapján az elsőfokú bíróságot nem terhelte tájékoztatási kötelezettség, a fellebbezésben állított eljárási szabálysértés ezért ebben a körben sem áll fenn.

A másodlagos kereseti kérelem elbírálása során az elsőfokú bíróság a Gt. 127. § (4) bekezdése alkalmazása körében kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően fejtette ki azt, hogy a bejelentésnek a társasághoz címzettnek kell lennie, az ezzel kapcsolatos feladatait a társaság ügyvezetője csak személyesen láthatja el, az opciós szerződés alapján tett vételi nyilatkozat a felperes, mint üzletrész-tulajdonos üzletrész átruházási nyilatkozatára figyelemmel sem tekinthető a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentésnek, e bejelentés hiányában pedig az opciós vevő nem volt jogosult tagsági jogok gyakorlására, alapítói határozatok meghozatalára.

A fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében az alperes a fellebbezésében előadottakat módosítva nem tartotta fenn azt a hivatkozását, hogy a másodlagos kereseti kérelem elbírálásakor az új Ptk. rendelkezései az irányadók, azonban az ítélet a Gt. rendelkezéseire figyelemmel is jogszabálysértő.

A Gt. 170. §-a egyszemélyes társaságok esetében a többszemélyes társaságokra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazását írja elő. A Gt. 127. § (4) bekezdése az üzletrész átruházása esetén a többszemélyes korlátolt felelősségű társaság általános viszonyaira tekintettel szabályozza az új tulajdonos írásbeli bejelentési kötelezettségét. A törvényhez fűzött miniszteri indokolásból megállapíthatóan továbbá e rendelkezés jellemzően azokra az esetekre vonatkozik, amikor az üzletrész átruházása adásvételi szerződéssel történik anélkül, hogy ezzel egyidejűleg a tagok módosítsanak a társasági szerződést. A többszemélyes korlátolt felelősségű társaságok esetében főszabályként a tag az üzletrészhez fűződő tagsági jogait a taggyűlésen gyakorolja, az ügyvezető pedig a társaság ügyvezetése, képviselése körében önállóan jár el, őt sem a tag, sem a taggyűlés nem

utasíthatja. Ezzel szemben egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságnál taggyűlés nem működik, annak szerepét a Gt. 168. § (1) bekezdése értelmében maga az egyedüli tag tölti be, a 168. § (2) bekezdése továbbá arra is lehetőséget biztosít, hogy amennyiben az egyedüli tag természetes személy, a társaság alapító okirata úgy rendelkezzen, hogy a tag jogosult az ügyvezetésre és a képviselőre. Ha ez megvalósul, úgy egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság esetében megszűnnek a Gt. általános szabályai szerinti általános szerepkörök és egyszemélyben ugyanaz a természetes személy lesz a tag, az ügyvezető és ennek következtében maga a társaság is.

Az alperes egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság, amelynek alapító okirata úgy rendelkezik, hogy az egyedüli természetes személy tag jogosult az ügyvezetésre és a képviselőre. Az üzletrészt átruházása továbbá a perbeli esetben nem üzletrészt adásvételi szerződéssel, hanem az opciós jog jogosultjának az opciós szerződés alapján tett vételi nyilatkozatával történt. Mindebből következően a perbeli esetben az alperesi társaságban fennálló üzletrésztartóhoz kapcsolódó opciós szerződés, valamint az ahhoz kapcsolódó üzletrészt átruházási nyilatkozat aláírásával a felperes az alperesi társaság ügyvezetőjeként is tudomást szerzett az üzletrészt átruházásáról, az opciós vevő vételi nyilatkozatának a felperes mint tag és ügyvezető meghatalmazottjával való közlése az alperes ügyvezetőjével és így az alperesi társasággal történő közlésnek is minősül.

Az elsőfokú bíróság mindezeket figyelmen kívül hagyva, tévesen és jogszabálysértően helyezkedett arra az álláspontra, hogy a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentés hiányában az opciós vevő nem volt jogosult a perbeli alapítói határozatok meghozatalára, különös tekintettel arra, hogy a Gt.-ben nincs olyan előírás, amely szerint az új tag tagsági jogait csak a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentést követően gyakorolhatja, továbbá hogy e bejelentés mint egyoldalú címzett írásbeli nyilatkozat hatályosulásának meg kell előznie bármely tagsági jogok gyakorlásával kapcsolatos cselekményt.

Az alperesi fellebbezés pontosításban előadottakra tekintettel a felperes fellebbezési ellenkérelmét kiegészítve a Gt. 2. § (2) bekezdésére utalva hangsúlyozta, a gazdasági társaság tagjaitól elkülönülő jogalanyisége egyszemélyes társaság esetén is minden esetben érvényesül, így teljességgel alaptalan az a felperesi jogi álláspont, hogy amennyiben egyszemélyes kft. esetében az alapító okirat az üzletvezetésre és a képviselőre a természetes személy egyedüli tagot jogosítja fel, a tag, a társaság és az ügyvezető személye összeolvad.

Kiemelte továbbá, a Gt. 127. § (4) bekezdése olyan garanciális célú és jelentőségű szabály, amelynek a Gt. 170. §-ában foglaltakra figyelemmel egyszemélyes társaság esetén is érvényesülnie kell, mégpedig attól függetlenül, hogy az üzletrészt átruházására adásvételi szerződéssel, opciós jog gyakorlásával vagy más módon, illetve jogcímen kerül sor.

Annak sincs jelentősége, hogy az üzletrészt megszerző egyedüli tag önmaga módosíthatja az alapító okiratot, mert ezt a jogát is csak az üzletrészt megszerzésének a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti, a társaságnak történt bejelentését követően gyakorolhatja.

A perbeli esetben egyértelműen megállapítható, hogy az opciós vevő a keresettel támadott alapítói határozatok meghozatalát megelőzően nem jelentette be a Gt. 127. § (4) bekezdésének megfelelően az üzletrészt vételi jog gyakorlásával történt megszerzését az alperesnek, ezért nem volt jogosult a tagsági jogok gyakorlására, az alapítói határozatok meghozatalára.

A per iratai között nem található a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség előírt alakban és tartalommal történt teljesítését bizonyító okirat, illet az alperes felhívás ellenére sem csatolt.

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megsértése nélkül meghozott ítéletében a kereset elbírálásához szükséges tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetést levonva adott helyt a felperes másodlagos kereseti kérelmének.

A felperes keresetében eshetőlegesen kérte elsődlegesen annak megállapítását, hogy a keresettel támadott alapítói határozatok nem léteznek, másodlagos, az alapítói határozatok Gt. 45. § (1) és 46. § (2) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésére irányuló keresetét arra az esetre terjesztette elő, ha elsődleges kereseti kérelme megalapozatlannak bizonyulna.

Az eshetőleges kereseti kérelmek előterjesztése látszólagos keresethalmazatot eredményez, így a jelen per tárgyát nem önállóan, egymástól függetlenül elbírálható igények képezik, a felperesnek csak egy keresete van. Az elsőfokú bíróságnak ezért ítélete rendelkező részében is csak egyetlen kereseti kérelemről kellett döntenie, az elsődleges kereseti kérelem elutasításáról nem kellett külön rendelkeznie. Megalapozatlanul kifogásolja ezért az alperes a fellebbezésében az elsődleges kereseti kérelem elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezés hiányát. Megjegyzi ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla, az ítélet rendelkező részéből egyértelműen megállapítható, hogy az alapítói határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelmet meghaladóan az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, tehát az elsődleges kereseti kérelemről is döntött.

Eshetőleges kereseti kérelmek esetén, amennyiben azok bármelyikének elbírálása a törvényszék hatáskörébe tartozik, a törvényszék hatásköre valamennyi eshetőleges kereseti kérelem elbírálására kiterjed (BH1993. 234; BH1980. 173).

A jelen esetben a másodlagos kereseti kérelem elbírálására a Pp. 23. § (1) bekezdés ec) pontja alapján az elsőfokú bíróság rendelkezett hatáskörrel, így az elsődleges kereseti kérelem elbírálása is a hatáskörébe tartozott, amint arra egyébként fellebbezési ellenkérelmében a felperes helytállóan hivatkozott. Az alperesi fellebbezés elsőfokú bíróság hatáskörének hiányára vonatkozó utalásai ezért ugyancsak megalapozatlanok.

Megalapozatlanul kifogásolja a felperes a fellebbezésében a pertárgy értékének az elsőfokú bíróság általi meghatározását is. A jelen per mind az elsődleges, mind a másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában meg nem határozható pertárgyértékűnek minősül, a per tárgyát kizárólag a keresettel támadott alapítói határozatok létre nem jöttének megállapítására, illetve jogszabálysértő voltak miatti hatályon kívül helyezésére irányuló igény érvényesítése képezte, az opciós adásvételi szerződés létre nem jöttére a felperes csupán a másodlagos kereseti kérelmével összefüggésben, az alapítói határozatok jogszabálysértő voltának alátámasztása körében hivatkozott, ezért a pertárgy értékének a megállapításánál nem az opciós vételárat kell alkalmazni.

A beavatkozás Pp. 55. §-a szerinti bejelentése hiányában a ... Zrt. beavatkozásának megengedéséről a Pp. 56. §-ára figyelemmel az elsőfokú bíróságnak nem kellett határozatot hoznia, a beavatkozás jogszabályi feltételeit illetően tájékoztatási kötelezettség sem terhelte, a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség erre nyilvánvalóan nem terjed ki, az alperes által állított eljárási szabálysértés ebben a tekintetben sem volt megállapítható.

A pontosított alperesi fellebbezésben előadottakra is figyelemmel az nem volt vitás, hogy a másodlagos kereseti kérelem elbírálására a Gt. rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni.

A Gt. 45. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálata arra hivatkozással kérhető, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály

rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik. A 46. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, a jogsértő határozatot a bíróság hatályon kívül helyezi.

A társasági határozat felülvizsgálata iránti perben tehát a bíróságnak azt kell vizsgálni, hogy a támadott határozat jogszabályba, vagy a társasági szerződés (létesítő okirat) rendelkezéseibe ütközik-e. Amennyiben a keresetindítási határidőn belül a per tárgyává tett okok bármelyikére alapítva a határozat jogsértő volta megállapítható, a bíróság akár egyetlen ok alapján is hatályon kívül helyezheti a határozatot anélkül, hogy a felperes által hivatkozott további okok megalapozottságát vizsgálná, vizsgálnia kellene, az ily módon érdemi vizsgálat tárgyává nem tett további okokra nézve pedig értelemszerűen a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség sem terheli a bíróságot.

A perbeli esetben az ítélet indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a keresettel támadott alapítói határozatok jogsértő voltát a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti bejelentés hiányára tekintettel találta megállapíthatónak, ezért mellőzte a felperes által állított további jogsértés vizsgálatát, ami a kifejtettek szerint az alperesi fellebbezésben előadottakkal szemben sem a Pp. 213. § (1) bekezdése, sem a Pp. 221. § (1) bekezdése megsértéseként nem értékelhető.

A fellebbezésben állított, az ítélet hatályon kívül helyezésére szolgáló eljárási szabálysértés hiányában a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a Gt. 170. §-a alapján az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságra, így az alperesre is megfelelően irányadó Gt. 127. § (4) bekezdésére utalva, e jogszabályi rendelkezést az alkalmazása körében kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően értelmezve helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a ... Zrt.-nek, mint opciós vevőnek a felperessel, mint üzletrész tulajdonossal kötött opciós szerződés alapján tett vételi nyilatkozata nem tekinthető a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti, az üzletrész tulajdonjoga vételi jog gyakorlásával történt megszerzésére vonatkozó, a társaságnak tett bejelentésnek, és miután az alperes felhívás ellenére sem bizonyította azt, hogy a keresettel támadott alapítói határozatok meghozatala előtt az opciós vevő részéről ilyen bejelentésre sor került volna, akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az alapítói határozatok meghozatalakor az opciós vevő a tagsági jogok gyakorlására, így az alapítói határozatok meghozatalára sem volt jogosult, az alapítói határozatok ezért jogszabálysértőek és azokat a Gt. 46. § (2) bekezdése alapján helytállóan helyezte hatályon kívül.

A Fővárosi Ítéltábla az alapítói határozatok jogsértő volta körében mindenben osztja az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtett jogi álláspontját, az alperesi fellebbezésben előadottakra tekintettel csak a következők rögzítését tartja szükségesnek.

A BH2018. 55. számon közzétett eseti döntésében a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Gt. 127. § (4) bekezdése a Gt. 170. §-ára tekintettel egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság esetén is irányadó.

A fellebbezésben előadottakkal szemben továbbá a Gt. 2. § (2) és (3) bekezdéséből következően az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság is a tagjától elkülönülő jogalanyisággal rendelkezik, abban az esetben pedig, ha a társaság tagja ügyvezető is egyben, a tagsági jogviszonyból eredő jogainak a gyakorlása, kötelezettségeinek a teljesítése körében tanúsított magatartását, nyilatkozatait egyszemélyes társaság esetében sem lehet a társaság ügyvezetőjeként, az ügyvezetés körébe vagy a társaság képviseleti körébe tartozóan tanúsított magatartásnak, illetve megtett nyilatkozatnak tekinteni.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2018. február 27.

. Kurucz Zsuzsánna s.k. a tanács  
elnöke  
Dr. Felker László s.k. előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k. bíró